

Geachte heer/mevrouw,

Middels dit schrijven maak ik mijn mening kenbaar omtrent het wetsvoorstel dat affectieschade beoogt te introduceren. Om mijn mening te kunnen waarderen zal ik mijzelf kort introduceren. Ik ben een rechtenstudent en heb nog geen ruime inzicht in de praktijk. Wel is het onderwerp in de colleges behandeld en durf ik te stellen de theorie redelijk in de vingers te hebben. De kennis die ik heb van het onderwerp heeft mij geleid tot een afkeuring van affectieschade. De redenering hiervoor zal ik in de volgende paragrafen proberen kort weer te geven.

Het eerste doel van de wet beoogt het mogelijk te maken voor letselschadeslachtoffers om zich te laten verplegen door hun directe naaste. Ik vind dit een gedachte die niet aan te moedigen. Vooropgesteld vind ik dat indien er sprake is van schade uit een onrechtmatige handeling, de pleger hiervan de schade moet dragen.

Wel ben ik bang dat er vrij veel fraude mogelijkheden zijn met het vragen van schade voor verzorging door naasten. Het ligt dusdanig verankerd in de huiselijke sferen dat dit lastig tot niet te controleren valt. Het daarom vragen van een buitensporige vergoeding ligt voor de hand. Een vergelijking kan worden getrokken met het persoonsgebonden zorgbudget. Hierbij was ook meerdere malen door individuen zorg vergoed terwijl zij hier minder aan uitgaven. Zeker wanneer het ging om zorg verleend door naaste die daarvoor niet de juiste diploma's hadden. Dit brengt mij tot het volgende punt, het hebben van kwalificaties.

Wanneer er sprake is van serieuze schade dient dit behandeld te worden door een gekwalificeerde. Deze kunnen patiënten beter ondersteunen en voorkomen dat de schade langer gerekt wordt dan nodig. Immers zijn zij hiervoor opgeleid en weten zij beter met zulke situaties om te gaan. De ondersteuning van familie leden moet worden beperkt tot emotionele steun die men behoort te verwachten van naaste familie en vrienden. Het is naar mijn inzicht immoreel om enkel een naaste te ondersteunen voor een beloning. Het is daarnaast naar mijn mening scheef dat er wel een schade vergoeding zou ontstaan voor begeleiding wanneer schade optreedt middels een onrechtmatige daad tegenover wanneer deze zou ontstaan uit bijvoorbeeld een ziekte.

Het volgende oogmerk van het voorstel is dat van erkenning. De natuurlijk discussie die volgt is dat van 'crying for money' wie het hardst huult krijgt de hoogste vergoeding. Deze vraag is beantwoordt middels vaste bedragen vast te stellen in de AMvB. Dit gaat echter tegen ieders rechtsgevoel in. Immers kan men afvragen of er aan de dood van een naaste wel een bedrag is vast te plakken. Zou het bedrag anders zijn voor bijvoorbeeld een halfbroer dan wel een broer? Ook als beide als broeders zijn opgevoed? Is het verliezen van een partner even erg wanneer er een echtscheiding is aangevraagd of op het punt staat van aanvragen? Geeft het genoegdoening wanneer men een moeder verliest en er daarvoor een geld bedrag tegenover staat? Heeft niet liever elk kind dan zijn moeder terug? Is het even erg een kind te verliezen dat nog maar een paar jaar oud was als een kind van in de zestig of zeventig? Of een terminaal zieke naaste? Kortom het roept

morele vragen op waarop geen bevredigend antwoord kan worden gevonden. Het roept meer discussie op dan het afdoet aan een discussie wat kan leiden tot een minder gevoel van erkenning.

Voor het laatste punt van de wet verwijs ik u graag terug naar eerdere paragrafen. Naar mijn inzien is het om eerder genoemde reden niet noodzakelijk dat naaste zich kunnen voegen.

In conclusie denk ik niet dat het wetsvoorstel haar doelstellingen zal behalen. Het zal eerder afdoen aan de erkenning van naaste. Het bijstaan van een naaste is een morele plicht voor iedereen en is een schade die niet redelijkerwijs overgedragen kan worden aan een ander. Eenzelfde zou gelden wanneer deze offeranden worden gemaakt na aanleiding van schade voortvloeiend uit ongelukken of ziekte. Het vaststellen van bedragen op het menselijk leven is daarnaast immoreel en leidt niet tot erkenning. Het wetsvoorstel moet om die reden voorlopig weer de vriezer in worden geduwd. Al mag het haardvuur ook.

Bij deze hoop ik u op de hoogte te hebben gesteld van mijn mening omtrent het wetsvoorstel.

Met vriendelijke groet

A. M. Mooij